

Krænkende skrivelse fra socialforvaltning til klient

Fundet det overordentlig uheldigt, at en skrivelse fra en social- og sundhedsforvaltning til en klient var formuleret på en måde, der efter min opfattelse måtte karakteriseres som stærkt krænkende i forhold til klienten. Skrivelsen var i sin form befalende, udskældende og truende og berørte private forhold, der klart faldt udenfor, hvad en social- og sundhedsforvaltning kan beskæftige sig med.

FOB nr. 83.259

(J. nr. 1983-1134-059).

I skrivelse af 14. november 1983 rettede A for B henvendelse til mig om en skrivelse af 14. juli 1983 fra social- og sundhedsforvaltningen i X kommune til B.

I skrivelse af 28. november 1983 meddelte B mig, at skrivelsen af 14. juli 1983 havde et sådant indhold og var holdt i en sådan tone, at hun havde henvendt sig til A for at få hjælp. Både A og B fandt, at brevets indhold gik langt ud over det, som sociallovgivningen giver hjemmel til. B oplyste i øvrigt, at hun 2 gange havde anmodet X kommune om en ny sagsbehandler, idet forholdet mellem hende og sagsbehandleren var blevet meget dårligt. Kommunen havde afslået anmodningen. Efter B's opfattelse havde sagsbehandleren overskredet sine beføjelser ved i skrivelsen af 14. juli 1983 at fremsætte grundløse påstande om hendes privatliv og ved at true hende med, at hendes barn ville blive tvangsfjernet.

Det fremgik af de foreliggende akter, at B, der var født i 1964, i januar fik en datter C. B modtog fra dette tidspunkt hjælp efter bistandsloven fra X kommune, indtil hun i juli 1983 flyttede til Y kommune.

Med virkning fra den 11. juli 1983 anviste X kommune B arbejde på en institution. På grund af en afstand på ca. 25 km mellem B's bopæl og arbejdspladsen anskaffede X kommune efter ansøgning fra B en knallert, som hun kunne låne i 5 måneder. B forlod efter et par timers arbejde institutionen på grund af arbejdets karakter.

Den 12. juli 1983 rettede B henvendelse til Y kommune med anmodning om at modtage bistandshjælp. Efter at have modtaget orientering om disse forhold sendte social- og sundhedsforvaltningen i X kommune B skrivelsen af 14. juli 1983, der havde følgende indhold:

»På foranledning af din ulovlige udeblivelse fra (institutionen), skal det meddeles, at du straks kontakter (institutionen) for evt. at aftale hvad der skal ske fremover.

Hjælp i følge bistandsloven er stoppet med øjeblikkelig virkning og der vil ikke blive udbetalt nogen bistandshjælp, inden du er startet på (institutionen).

Herværende socialforvaltning har sørget for indkøb af en ny knallert, denne kan lånes i 5 måneder fra arbejdets start. Derefter må du selv være i stand til at indkøbe et transportmiddel.

Angående (C) skal du som hendes moder sørge for (C's) opvækst og (X) socialforvaltning vil under ingen omstændigheder acceptere, at du tager ophold på et kollegieværelse i (Y) og måske tager (C) med. (C) skal ikke »slæbes« rundt fra sted til sted, hver gang du finder en ny ven. Dette vil (X) socialforvaltning snarest sætte en stopper for, ved at fjerne (C) fra hjemmet og placere hende i eventuel familiepleje. Denne gang er det sidste advarsel og det er snart på tide, at du bare bliver lidt voksen.

Herværende socialforvaltning kan ikke acceptere, at du tager på socialforvaltningen i (Y) og oplyser, at (X) kommune ikke vil være behjælpelig med et transportmiddel. Det er direkte løgn.

Når du ikke får nogen løn eller bistandshjælp, skal du ikke starte med at »platte« din moder for penge. Jeg kan ikke se anden udvej end du må lade dig forsørge af dine mandlige bekendtskaber.«

I en udtalelse i anledning af klagen til mig anførte den pågældende sagsbehandler i social- og sundhedsforvaltningen i X kommune, at socialforvaltningen over for B og hendes familie under tiden havde været nødt til at anvende en sprogbrug, der i sin enkle og simple form afveg endog meget fra »normen« i et forsøg på at opnå en relevant kontakt. Sagsbehandleren henviste til, at familiens kommunikationsformer bar præg af en særdeles simpel sprogbrug, og at familien gik »fra affekt til voldsomhed«, når sproget ikke slog til.

I en udtalelse til mig anførte kommunalbestyrelsen i X kommune, at sagsbehandleren i overensstemmelse med ønsker hos befolkningen havde forsøgt at udtrykke sig i et sprog, som han måtte forvente, at klienten kunne forstå. Dette var ikke lykkedes helt, idet A fortolkede sidste afsnit i skrivelsen som en opfordring til B til prostitution. Kommunalbestyrelsen anførte, at dette naturligvis ikke havde været hensigten, og beklagede, at formuleringen af dette afsnit kunne give mulighed for denne fortolkning.

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til A:

»Efter min gennemgang af sagens akter må jeg lægge til grund, at der ikke fra socialforvaltningen (den pågældende sagsbehandler) er sendt skrivelser til (B), der i deres tone og deres indhold tilnærmelsesvis minder om skrivelsen af 14. juli 1983. Jeg har derfor ikke fundet tilstrækkelig anledning til at iværksætte yderligere undersøgelse vedrørende (X) kommunes behandling af (B's) sag. Jeg har herved også lagt vægt på, at (B) ikke længere bor i kommunen.

Jeg finder ikke at have tilstrækkelig anledning til at gå nærmere ind på spørgsmålet om lovligheden af de afgørelser og meddelelser om eventuelle afgørelser, som er indeholdt i skrivelsen af 14. juli 1983.

Jeg vil således alene udtale mig om den form, der er anvendt i skrivelsen af 14. juli 1983.

Jeg må finde det overordentlig uheldigt, at social- og sundhedsforvaltningens skrivelse af 14. juli 1983 til (B) er formuleret på en måde, der efter min opfattelse må karakteriseres som stærkt krænkende i forhold til (B). Skrivelsen er i sin form befalende, udkældende og truende og berører private forhold, der klart falder udenfor, hvad en social- og sundhedsforvaltning kan beskæftige sig med.

Jeg har gjort kommunalbestyrelsen i (X) kommune bekendt med min opfattelse, og jeg har bedt kommunalbestyrelsen om at videregive min udtalelse til den pågældende medarbejder.

Herudover foretager jeg ikke videre i sagen.

...«